

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Vékony Anett jogtanácsos által képviselt ... felperesnek a dr. Kovács István egyéni ügyvéd (.....) által képviselt alperes ellen 147.700.000 Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. március 23-án kelt 33.G.42.869/2017/13. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 (kétszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az Zrt. a 2007-2013-as programozási időszakban az Európai Regionalitási Fejlesztési Alapból az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. r. alapján a Gazdaságfejlesztési Operatív Program (GOP) intézkedésének végrehajtására kijelölt szerv. A Korm. r. 18.§ (2) bekezdés végrehajtására az NFÜ, mint irányító hatóság és az Zrt., mint forráskezelő között 2007. október 17-én létrejött finanszírozási szerződés 9/c pontja szerint az Zrt. köteles minden elvárható - különösen a közvetítői szerződésekben meghatározott - intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a pénzügyi közvetítők, illetőleg a kedvezményezettek által szerződésszegően vagy jogszabályba ütköző módon megszerzett felhasznált támogatás a programszámlára a jogellenesség napjától a visszafizetésig számított késedelmi kamattal együtt visszatérítésre kerüljön, a finanszírozási keret veszteséget ne szenvedjen el.

2013. május 7-én az, mint támogatást nyújtó hatóság képviseletében eljárva az Zrt. a Zrt-vel közvetítői szerződést kötött, mely alapján a kereskedelmi banki módszerekkel nem, vagy nem kellő mértékben finanszírozható hitelképes mikro-, kis- és középvállalkozások számára a GOP 4. pont prioritás keretében refinanszírozási kölcsönök nyújtására került sor alperes, illetve jogelődje részére. A szerződés fogalommeghatározása szerint jogosulatlan forrásfelhasználás: a kedvezményezett jogszabályban vagy a hitelszerződésben leírt kötelezettségeinek a kedvezményezett által történő megszegése, továbbá a közvetítő jogszabályban vagy szerződésben leírt kötelezettségeinek a közvetítő által történő megszegése, melynek eredményeképpen az Európai Unió, illetve Magyarország pénzügyi érdekei sérülnek vagy sérülhetnek. A szerződés szerinti projekt alatt a GOP hitelprogram keretén belül támogatásban részesített kedvezményezett által megvalósítandó beruházást kell érteni. A szerződés 7. pontja szabályozta a jogosulatlan forrásfelhasználás kezelését, a 7.1. pont szerint amennyiben megállapításra kerül, hogy a kedvezményezett jogosulatlan forrásfelhasználást követett el, a közvetítőnek kötelessége a társaságot értesíteni, minden ésszerűen elvárható lépést megtenni annak érdekében, hogy a

kedvezményezett visszafizesse a jogosulatlan forrásfelhasználással érintett, még vissza nem fizetett tőkének ezen forrásból származó részét, valamint a hitel folyósítás napjától a jogosulatlan forrásfelhasználást megállapító és visszafizetést elrendelő nyilatkozatban meghatározott napig felszámított ügyleti kamatot. Amennyiben a közvetítő által utóbbi nyilatkozatban meghatározott határidőig a kedvezményezett nem tesz eleget fizetési kötelezettségének, úgy késedelmi kamatot is köteles fizetni. A szerződés 2.a. pontja szerint amennyiben megállapítást nyer, hogy a kedvezményezett a részére megítélt összeg tekintetében jogosulatlan forrásfelhasználást követett el, és ez legalább részben a közvetítő eljárására vagy mulasztására vezethető vissza, a közvetítő a társaság erre vonatkozó felhívását követő 5 munkanapon belül köteles a jogosulatlan forrásfelhasználással érintett összeget visszafizetni, és ezen összegre a folyósítás napjától a visszafizetési határidő napjáig ügyleti kamatot is kell fizetnie. Ha a közvetítő e fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, késedelmi kamatot is fizetnie kell. A szerződés 1. számú mellékletét képező termékleírás „nem támogatható projektek” feltétele szerint b.) az ÚSZH (G.O.P) hitelprogram keretében a közvetítő nem helyezhet ki hitelt az alábbi célú felhasználásra: (...iii a Hpt. 3.§ alapján nyújtott, illetve igénybe vett pénzügyi vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatás (pl. hitel, pénzügyi lízing) finanszírozására.

Alperes a Kft.-vel, mint végső kedvezményezettel annak pusztacsaládi ingatlan-beruházásai finanszírozására három kölcsönszerződést kötött. A 2014. november 3-ai szerződések a Kft.-től megvásárlásra kerülő Kastélyszálló 112/1/A/1/2 és 3 helyrajzi számú albetéteinek 56.500.000 ezer forint vételáron, illetve a 4., 5., 6., 7., 8 és 9. helyrajzi számú albetétek 56 millió Ft vételáron, továbbá a ingatlan 55.700.000 forint vételáron történő megszerzését célozták.

Alperes a kedvezményezett 2014. szeptember 12-én előterjesztett kölcsönkérelme alapján 2014. szeptember 23-án nyújtotta be finanszírozási igényét a felpereshez, azt másnap a felperes jóváhagyta és 2014. szeptember 25-én 150 millió Ft támogatási összeg felperes számlájáról átutalásra került alperes pénzforgalmi számlájára.

Ezt követően a kedvezményezett 2014. október 20-án kelt két adásvételi szerződéssel megvásárolta a Kft.-től aalbetéteket 56.500.000 forintért, a helyrajzi számú albetéteket 56 millió Ft vételáron, a 2014. december 10-én kelt adásvételi szerződéssel pedig 55.700.000 Ft-ért a 108/13. helyrajzi számú ingatlant. Az adásvételi szerződések egyezően tartalmazták, hogy az eladó a tulajdonjogát a 3. és a 8/a. pont alapján a vételár teljes kifizetéséig fenntartotta, azzal, hogy hozzájárult az adásvételi szerződés földhivatalhoz történő benyújtásához. A felek közösen kérték a bejegyzési kérelem függőkénti nyilvántartásba vételét. Az adásvételi szerződések 4/a. pontja szerint a vevő foglaltot fizetett, a hátralékos vételárat átutalással kellett megfizetni, a 4/b pont szerint azt követően, hogy ügyvédi letétbe helyezésre került a bejegyzési engedély az adásvételi szerződések 5. pontjában foglaltak szerint az érintett ingatlanokra vonatkozóan. Az első két adásvételi szerződés 2014. október 27-én került benyújtásra a Soproni Járási Földhivatalnál, ahol aznap ranghelyen ennek ténye feltüntetésre került a tulajdoni lapon, a 108/13. helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan a kedvezményezett tulajdonjog bejegyzési kérelmét a Soproni Járási Földhivatal 2014. december 16-án rögzítette széljegyként. Alperes a vételár hátralékát 2014. november 6., illetőleg december 18-án utalta át az eladó részére. A Soproni Járási Földhivatal 2015. január 19-én kelt 30.500 és 30.551-es számú határozataival bejegyezte a kedvezményezett tulajdonjogát a helyrajzi számú albetétekre.

A felperes 2016. június 29-én jogosulatlan forrásfelhasználás gyanújával eljárást indított az alperes által a kedvezményezettel megkötött kölcsönszerződések tárgyában, arra hivatkozva, hogy mindhárom ügylet esetében a kedvezményezett tulajdonszerzésének ingatlan-nyilvántartásba történő

bejegyzése az egyes kölcsönök folyósítását megelőzően megtörtént, mindhárom projekt már a kölcsön folyósítása előtt megvalósult. A felperes így jogosulatlan forrásfelhasználást állapított meg alperes terhére. Alperes jogorvoslati kérelmét az NGM, mint irányító hatóság 2016. október 25-én kelt határozatával elutasította, a felperesi indoklással egyezően. A határozat kitért arra, annak ellenére, hogy valamennyi esetben az ingatlan adásvételi szerződések tartalmazták a tulajdonjog fenntartást a teljes vételár megfizetéséig, ennek keretében a kedvezményezett tulajdonjog bejegyzéséhez való hozzájárulás kiadását az eladó ettől tette függővé, mégis mindhárom esetben a kedvezményezett tulajdonjoga a kölcsön folyósítása előtt bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba. Az NGM határozatával szemben alperes kifogást terjesztett elő, melyet érdemi vizsgálat nélkül hatáskör hiányára hivatkozva elutasított a Miniszterelnökség EU Fejlesztési Koordinációjáért felelős helyettes államtitkára.

A felperes 2016. december 14. és 2017. március 2. napján eredménytelenül szólította fel alperest a fizetésre.

A Zrt. elnevezése 2013. szeptember 23. napján-re változott. Az Zrt. 2015. június 30-án beolvadt a felperesbe, az jogutódja az

Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes kereseti kérelmében 98.400.000 forint tőke és ennek 2014. november 6. napjától számított szerződés szerinti ügyleti kamata, valamint 2016. augusztus 27-től a szerződés szerinti késedelmi kamata, továbbá 49.300.000 ezer forint tőke és ennek 2014. december 18-tól járó szerződés szerinti ügyleti, valamint 2016. augusztus 27. napjától járó szerződés szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte alperest kötelezni, szerződésszegésre hivatkozva. Előadta, alperes a szerződés 8.8. pontja szerinti, a szerződés 1. számú mellékletében felsorolt, nem támogatható projektet finanszírozott a kölcsönszerződésekkel, ez jogosulatlan forrásfelhasználásnak minősül. Alperes a kihelyezés során nem a tőle elvárható fokozott figyelemmel járt el, a kedvezményezett által a jogosulatlan forrásfelhasználás alperes mulasztására vezethető vissza, ezért köteles visszafizetni a jogosulatlanul felhasznált forrást. A szerződés 1. számú melléklet "nem támogatható projektek" része B/ii) alpontjába ütközött a perbeli kölcsönnyújtás, mert az adásvételt megfinanszírozó egyéb, a vételár kiegyenlítésére felhasznált kölcsönt finanszíroztak vele. A kedvezményezett tulajdonjoga bejegyzésre került a kölcsön folyósítása előtt. A kedvezményezett már adásvételi szerződést kötött a projekt célját képező ingatlanokra úgy, hogy nem volt biztos, a támogatást megkapja-e rá. Ennek folytán felmerült annak esélye, hogy a támogató elutasító döntése esetén a finanszírozás Hpt. 3.§-a alapján nyújtott pénzügyi vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatás révén kerülhet finanszírozásra, emiatt az ügylet nem támogatható. A szerződés 7.2. pontja alapján alperes a jogosulatlanul felhasznált összeg visszafizetésére köteles.

Perbeli legitimációja alátámasztására hivatkozott a Pp. 3.§ (1) bekezdésére, illetve 4/2011. (I.28.) Korm. r. 18.§ 2 és 115.§ (1) bekezdésére, valamint az irányító hatósággal megkötött Finanszírozási Szerződés 9/c pontjára, az MFB törvény 3.§ (3) bekezdés f) pontjára.

Alperes a kereset elutasítását kérte, vitatva felperes perbeli legitimációját is, hivatkozott arra, a földhivatali nyilvántartásból megállapíthatóan az adásvételi szerződések 2014. október 27., illetve december 16. napján ranghely alapítással széljegyként kerültek feltüntetésre a tulajdoni lapokon, a kölcsönszerződések 2014. október 20., december 10. napján kötöttek. A finanszírozási igényt felperes már 2014. szeptember 24-én jóváhagyta, és szeptember 25-én az átutalás is megtörtént, nem állapítható meg szerződésszegés. Alperes nem a támogatásból kizárt projektet finanszírozott. A ranghelyállítást még nem tulajdonjog bejegyzése. A kedvezményezett az eladó tulajdonjog fenntartása miatt még nem szerezte meg a tulajdonjogot, csak a bejegyzési kérelmet rögzítette a Földhivatal, a tulajdonjogot a kedvezményezett csak 2015-ben szerezte meg.

A Fővárosi Törvényszék a 2018. március 23-án kelt 33.G.42.869/2017/13. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg alperesnek 500.000 Ft perköltséget. Az elsőfokú bíróság vizsgálta a felperes perbeli legitimációját, utalva a 4/2011. (I.28.) Korm. r. 115.§ (1) bekezdésére, valamint a 304/2015. (X.19.) Korm. r. 1.§ c, b) pontjára és a Korm. r. 18.§-ára, valamint az MFB törvény (2001. évi XX. törvény) 3.§ (3) bekezdés f) pontjára, a jogszabályi rendelkezések végrehajtására 2007. október 17. napján kötött finanszírozási szerződés 9/c pontjára és arra, összességében a Korm. r. a "minden töle elvárható" fogalmába nem csak a fizetési felszólítás, hanem a jogosulatlan felhasználással érintett támogatás visszaszerzéséhez szükséges egyéb intézkedés is beletartozik, az MFB tv. pedig követelések érvényesítését írja elő. Mindebbe beletartozik a peresítés joga, így a felperes perbeli legitimációja fennáll.

Az elsőfokú bíróság megállapította, felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a projektek célja a kölcsönök alperes általi folyósítása előtt megvalósult volna és tiltott finanszírozás történt. Az 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 47/A.§ (1) bekezdés b) pontjára hivatkozva kifejtette, a tulajdonjog bejegyzési határozatok 2015. évi meghozataláig az adásvételi szerződések alapján függőben levő tulajdonjog-bejegyzési igénye volt a kedvezményezettnek. A Ptk. 5:38.§ (2) bekezdését részletezve kifejtette, nem volt vitatott, hogy a tulajdonjog bejegyzése csak 2015-ben valósult meg, emiatt a perbeli kölcsönök 2014. novemberi-decemberi folyósítása nem a tulajdonjog megszerzését követően történt. Figyelemmel arra is, hogy alperes a vételárhátralékokat közvetlenül az eladónak utalta át, alperes nem szegte meg a szerződés 1. számú melléklete "nem támogatható projektek" része b. ii) alpontját, az ügyletek ilyen címen nem minősülnek jogosulatlan forrásfelhasználásnak. A becsatolt okiratokból megállapítható volt az is, hogy a perbeli ügyletekben pénzügyi vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatás finanszírozása nem történt, a vételár hátralék megfizetése alperes részéről közvetlenül az eladó részére történt, mely tény kizárja az átmeneti jellegű finanszírozási igényt. A projektet alperesen kívül más nem finanszírozhatta. Alperes által folyósított kölcsönök nem refinanszírozási célt szolgáltak, közvetlenül a vételár kiegyenlítését szolgálták, egyéb hivatkozás pedig nem releváns. Amennyiben felperes a finanszírozási igényt elutasítja, úgy nem kerül sor a támogatás folyósítására, így jogosulatlan forrásfelhasználás sem valósulhatott meg. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a keresetet elutasította, mellőzte a földhivatal megkeresését. Felperes nem vitatta annak tényét, hogy a tulajdoni lapon 2014. október 27., illetve december 16. napján került a széljegyzés az ingatlan-nyilvántartásba, illetve hogy az első két adásvételi szerződéssel érintett ingatlanokra csak 2015. január 19. napján jegyezték be a kedvezményezett tulajdonjogát.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése, illetve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (6) bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását kérte.

Az előzmények ismertetése után utalt arra, a három hitelszerződés megkötésének körülményei különböztek, míg a 01 és a 02/01 számú hitelszerződések esetében a kedvezményezett a 2014. október 20-án kelt adásvételi szerződések alapján vásárolta meg az érintett ingatlanokat és a hitelszerződések alperessel való megkötésére két héttel ezt követően, 2014. november 3-án került sor, addig a 108/13-as helyrajzi számú ingatlan vételár rész finanszírozására irányuló harmadik hitelszerződés 2014. december 4-én kelt és december 10-én kötötte meg az adásvételi szerződést a végső kedvezményezett. Az alperes 2018. január 8-i ellenkérelmére hivatkozott, s arra, a harmadik hitelszerződés keltének időpontjában a támogatható projekt tulajdonképpen még nem is létezett, az adásvételi szerződés még nem került megkötésre, az ingatlanvásárlás nem is kerülhetett volna finanszírozásra, alperes és a végső kedvezményezett között nem is jöhetett volna létre hitelszerződés.

A 01-es, illetve a 02/01. számú hitelszerződés kapcsán továbbra is fenntartotta, hogy az adásvételi

szerződések a hitelszerződést megelőzően jöttek létre, önmagában felmerül a 2013. évi CCXXXVII. törvény 3.§-a alapján nyújtott pénzügyi vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatás általi finanszírozás lehetősége, amely miatt nem támogathatók a projektek. Hivatkozott arra is, a 07-13-as időszakban a pénzügyi közvetítők a számukra meghatározott forráslimit terhére előfinanszírozás formájában hívhatták le a támogatásokat, mely források úgy kerültek refinanszírozásra a végső kedvezményezettek részére, hogy kizárólag a pénzügyi közvetítő könyveiben kerültek nyilvántartásba vételre, quasi saját vagyonként. A Fővárosi Törvényszék értelmezése téves, a támogatás alperes részére történő folyósítására konkrét hitelügylettől függetlenül, előfinanszírozás formájában került sor. Alperes megfinanszírozta a végső kedvezményezett ingatlanvásárlásait, amely esetekben az adásvételek már korábban létrejöttek, így megsértette a Közvetítői Szerződés 1. számú mellékletét képező termékleírást és nem támogatható projektek kerültek finanszírozásra.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt arra, a fellebbezés megalapozatlan, felperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott arra, hogy a jogsértés abban állna, hogy a hitelszerződés megelőzi az adásvételi szerződést, éppen fordítva, azért kért marasztalást, mert az adásvételi szerződést megelőzte a hitelszerződés megkötésének időpontja. Felperes a fellebbezési eljárásban erre már nem hivatkozhat, így a fellebbezés 1. pontjában írtakat érdemi vizsgálat nélkül mellőzni kell, az 1. pont érdemben is téves. Utalt a levelezésre, illetve az adatbázisra. A kedvezményezett már 2014. szeptember 11-én benyújtotta a kölcsönigényt alpereshez, az átutalás is megtörtént 2014. szeptember 25-én. A kölcsönszerződés csak ezt követően jött létre 2014. december 4-én. Egyebekben utalt arra, a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a közvetítői szerződést megszegve alperes tiltott forrásfelhasználást valósított meg. Önmagában nem sérti a közvetítői szerződést, ha alperes a tervezett projekt ismeretében adásvételi szerződés hiányában köt kölcsönszerződést. Alperes és a kedvezményezett között 2014. december 4. napján jött létre közjegyző előtt a kölcsönszerződés, alperes ezt a fellebbezési ellenkérelméhez csatolta. Utalt a kölcsönszerződés szövegére. A fellebbezés 2. pontja kapcsán hivatkozott arra, felperesnek az sem felel meg, ha a kölcsönszerződés előzi meg az adásvételi szerződést, de azt sem fogadja el, ha az adásvételi előzi meg a kölcsönszerződést. Ezen önmagának ellentmondó okfejtés abszurd következtetésekre vezetne, jogszerűen a forrásokat nem lehetne kihelyezni. Jogsérelem nem következett be, erre felperes nem is hivatkozott. A kölcsönt felperes egy valódi ügyletre nyújtotta, az alperes közvetlenül az ingatlan eladójának utalta a pénzüsszeget, mint utolsó vételár részletet. Nem valósult meg a Hpt. 3.§-a szerinti pénzügyi szolgáltatás sem, így a fellebbezés 2. pontja is megalapozatlan. Alaptalannak találta a fellebbezés 3. pontját is, ezzel kapcsolatban utalt az elsőfokú bíróság ítéletének indokolására, a felperes itt nem is jelölt meg konkrét szerződésszegő alperesi magatartást. Kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóak voltak levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, valamennyi hitelszerződés megkötésének időpontjában már létezett a "támogatható projekt", a felperes által sem vitatott tényként volt megállapítható, hogy a Kedvezményezett 2014. szeptember 12-én előterjesztett kölcsönkérelme alapján 2014. szeptember 23-án nyújtotta be a finanszírozási igényét a felpereshez azt a felperes jóváhagyta és 2014. szeptember 25. napján 150 millió Ft támogatási összeg átutalásra került a felperes számlájáról alperes pénzforgalmi számlájára. Az adásvételi szerződések ezt követően kerültek megkötésre és az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, az ingatlanok eladója tulajdonjogát fenntartotta. A tulajdonjog fenntartás miatt az adásvétellel érintett ingatlanok

tulajdonjoga nem szállt át 2014. évben, csupán a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmek szerepeltek az ingatlan-nyilvántartásban.

Megállapítható volt az is, a kedvezményezett az ingatlanok tulajdonjogát 2015. évben szerezte meg. A támogatás folyósítására nem konkrét hitelügylettől függetlenül került sor, természetesen a hitel folyósítás, az adásvételi szerződések megkötése azok ingatlan-nyilvántartási bejegyzése, illetve a tulajdonjog megszerzése időben egymástól eltértek, de ez nem teszi a forrásfelhasználást jogosulatlanná.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokaira tekintettel - a jelen ügyre alkalmazandó 1952. évi III. törvény (Pp.) 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78.§-a, a Pp. 239.§-a, illetve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét is figyelembe véve - kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest alperes javára a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére

Budapest, 2019. január 23. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Kolozs Balázs s. k.
bíró